

[Justitsministeren]

gruppe. Målet med projektet er at yde støtte til de lokale myndigheder og også til befolkningen i området, som er hårdt ramt af krigen. Støtten består i opførelse af huse, som er præfabrikeret i Danmark, og bistand med ombygning af offentlige bygninger, så de kan anvendes til husning af flygtninge. Herudover er der tale om fødevarer, tøj, medicin, støtte til sundhedsvæsenet og til undervisningssystemet.

For så vidt angår Dansk Røde Kors' projekt i Kroatien er det sådan, at det kommer til at omfatte mellem 3.000 og 5.000 flygtninge, som de danske organisationer på den måde vil tage ansvar for. Man er allerede nu så langt, at man er i færd med at opføre husene, og der er i år bevilget henholdsvis 46 og 50 mio. kr. til projekterne. Det er den status, som ligger på de to projekter nu.

Fru Ebba Strange hævdede det synspunkt, at der var noget absurd i udlændingepolitikken, og brugte flere gange udtrykket, at vi havde lukket grænsen. Det kan jeg ikke acceptere, og det er der heller ikke noget som helst belæg for i de indrejsetal, vi har oplevet, hverken før eller efter at visumpligten i forhold til en del af det tidligere Jugoslavien blev gennemført.

For det første er det jo sådan, at de, der kommer fra sikre lande, og som bliver afvist ved den danske grænse, altså vil blive sendt tilbage til et sikkert land, men kommer man direkte fra et krigshærgede område og melder sig ved den danske grænse, ja, så vil man selvfølgelig som hidtil have et krav på at få sin sag behandlet efter den danske udlændingelov.

Ser vi på udviklingen i indrejsetallene, er det sådan, at der fra den 1. januar til den 19. oktober i år er indrejst i alt ca. 4.200 spontane asylansøgere fra det tidligere Jugoslavien. Ser vi på perioden fra den 8. oktober, hvor vi gennemførte visumpligten, og frem til den 19. oktober, er der tale om et indrejsetal på ca. 300, og af de ca. 300 er de 279 kommet fra Bosnien.

Forestiller vi os, at indrejsetallene selv efter visumpligtens indførelse fortsætter nogenlunde på det niveau, som vi kender i dag, vil der alt andet lige være tale om et samlet indrejsetal i år – og også det kommende år, hvis vi forestiller os, at udviklingen fortsætter – som ligger på højde med eller langt over tallene ikke alene i de sidste år, hvor der var tale om en væsentlig forøgelse, men også i årene tilbage til midten af 1980'erne, hvor Danmark havde de største

indrejsetal nogen sinde. Derfor må jeg klart afvise synspunktet om, at vi har lukket grænsen, og at vi ikke her i landet modtager nogen fra det tidligere Jugoslavien. Det er der ikke belæg for at hævde.

I det hele taget føler jeg ikke, at vi i Danmark har nogen som helst grund til at skamme os over den indsats, vi yder. Vi taler om en samlet økonomisk indsats både her i landet og i det tidligere Jugoslavien på omkring 200 mio. kr. på nuværende tidspunkt. Vi åbner med denne lov adgang til midlertidigt ophold til behandling her i landet. De spontane asylsøgere, som kommer ind i Danmark, får deres sager behandlet og indgår selvfølgelig både økonomisk og på anden vis i vores bistand i forbindelse med krisen. Hertil kommer selvfølgelig også vores FN-styrke og de mange andre måder, hvorpå Danmark yder en indsats.

Et af de spørgsmål, som – også i den forløbne uge – har givet anledning til en hel del debat, siden vi indførte visumpligten, har været spørgsmålet om Bosnien. Den 7. oktober traf vi som sagt beslutning om indførelse af en delvis visumpligt i forhold til republikkerne i det tidligere Jugoslavien.

I det arbejde, som førte frem til denne beslutning, søgte Justitsministeriet at indhente alle oplysninger om pasudstedelsesforhold i området og om andre landes håndtering af situationen. Og derfor synes jeg, at bl.a. fru Elisabeth Arnolds kritik – ikke her i dag fra Folketingets talerstol, men i aviserne – af den måde, hvorpå dette arbejde er blevet forberedt, er fuldstændig urimelig. Vi gjorde, hvad vi kunne, vi har gjort alt for at indhente de relevante oplysninger, og jeg mener, at beslutningen er truffet på et rigtigt grundlag, og at beslutningen om visumpligten i øvrigt bør fastholdes.

Vi har gennem Udenrigsministeriet og dermed også gennem de lokale danske repræsentationer søgt indhentet yderligere oplysninger om pasudstedelsesforholdene i regionen, både inden for Bosnien-Herzegovina og i de andre republikker, særlig i Serbien og Makedonien. Disse undersøgelser er ikke afsluttet, da det naturligvis er meget vanskeligt ad officielle kanaler at få alle oplysninger frem, og derfor vil dette arbejde blive fortsat.

Vi har i forhold til Bosnien-Herzegovina været præsenteret for identifikationspapirer og legitimationskort, og vi har ladet foretage en oversættelse af teksten på disse kort.